

Služba na plný úvazek

David Wilkerson September 30, 2002

V raných letech církve existovalo velké pronásledování. Během tohoto strašného období byl zajat apoštol Jan a poslán do Říma. Římský císař (buď Nero nebo Dioklecián) poslal Jana do vyhnanství na ostrov Patmos. Tento ostrov byl malý, zpustošený, neobyvatelné místo. Jedinou populací bylo několik vězňů, kteří byli vyhnáni, aby zde dožili své dny. Podobně jako oni, byl i Jan poslán na Patmos, aby tu zemřel.

Apoštol, o kterém se zmiňují, je ten samý „milovaný Jan“, kterého Ježíš tolik miloval. On byl tím, kdo spočíval na Kristových prsou při Poslední večeři. Byl to také bratr Jakuba a syn Zebedeje. A je autorem čtvrtého evangelia stejně tak jako tří biblických epištol, které nesou jeho jméno.

Zkus si představit tu scénu, když se Jan vylodil na Patmosu. Sestoupil na lodní můstek směrem k pustému ostrovu. Nebyly tu žádné stromy, jen písek. Před ním stála malá skupina otrhaných, zatvrzelých, rouhajících se vězňů. Měli vzezření odsouzených k záhubě. Věděli, že zemřou.

Za Janem námořníci vyložili několik beden se zásobami jídla – pravděpodobně rýže, mouka, nepatrné nezbytnosti – a vysypali je na pláž. Potom se opět nalodili a zatáhli lodní můstek. A loď pomalu odplula.

Jan sledoval vězeřskou loď, jak směřuje k horizontu. Nevěděl, zda ji ještě někdy uvidí. Byl zanechán na břehu, ve vyhnanství, opuštěný, uražený, aby dožil své dny v izolaci. Později napíše: „Byl jsem poslán do vyhnanství na Patmos pro slovo Boží a svědectví Ježíše Krista“ (viz Zjevení 1:9).

Proč dostal Jan, pokorný učedník Ježíše, takový trest? Proč ho Řím, světová vládnoucí moc, tak zoufale potřebovala izolovat od civilizace? Jan mohl být snadno uvězněn na pevnině. Proč ho chtěl císař umlčet? Nepochybně Řím považoval tohoto muže za hrozbu. Jan byl zřejmě známý, proslulý jak mezi Židy, tak u pohanů. Jak mocný vliv, jak efektivní službu musel Jan mít.

Teď, když Jan sledoval, jak se loď ztrácí, musela se mu vracet jeho vlastní slova. Byl jedním z těch, kdo citovali Ježíše, když říkal: „Přijdeťas, že všeliký, kdož vás mordovati bude, domnívati se bude, že tím Bohu slouží. A toť učiní vám... Ale toto mluvil jsem vám, abyste, když přijde ten čas, rozpomenuli se na to, že jsem já to odpověděl vám“ (Jan 16:2–4).

Kolik chladných, deštivých, desivých nocí Jan na Patmosu vydržel? Jak často byl promořený až na kost v prudkých středozemních bouřích? Měl ještě přístřeší nebo šaty na převlečení? Jak často bojoval s nachlazením a nemocemi? A jakou měl stravu? Možná několik pytlíků rýže? Musel si ji odměňovat, věděl, že by měla vydržet tak dlouho, dokud se nevrátí vězeřská loď. Byl nucen chytat hady nebo ještěrky, aby doplnily jeho nuznou stravu?

Podle všech standardů Jan selhal. Mnoho křesťanů by se na něj dnes podívalo a řeklo: „Jaká škoda. Proč by Bůh dovolil, aby jeden z nejpomazanějších mužů byl celou dobu takto izolován? Proč by dovolil, aby byl oddán služebníku vystaven bůsnému životu a téměř umíral hladem. Ostatně napsal, že Ježíš řekl: ‚Zač byste koho prosili Otce ve jménu mém, dáť vám... Prostež, a vezmete, aby radost vaše doplněna byla‘ (Jan 16:23–24). Kde byla Janova víra?“

Te? si p?edstav reakci dnešních církevních vedoucích. Smutné je, že by m?ili Jana podle sou?asných standard? úspěchu: nem?l žádný sbor, žádnou církevní budovu, žádné peníze, aby si pronajal nebo koupil budovu. Nem?l žádný dopravní prostředek k cestování, žádný d?m, žádné slušné oble?ení, ve kterém by kázal. Nem?l žádný program služby, žádný dosah na spole?nost, žádný plán, jak získat národy. Dnešní vedoucí by ho rychle odepsali se slovy: „Tento muž nemá nic. Skon?il. Pro? byl povolán v první ?ad? ke služb??“

Jak by se všichni mýlili. O prvním sabatu na Patmosu uvedl Jan do chodu církev. Nazval ji CÍRKEV „JÁ, JAN“. Napsal: „Já Jan, kterýž jsem i bratr váš, i spoluú?astník v soužení, i v království, i v trp?livosti Ježíše Krista ... byl jsem u vytržení ducha v den Pán?“ (Zjevení 1:9–10). Jan tu jinými slovy říká: „Ano jsem odlou?en od civilizace. Ale mám církev. A sloužím tu Pánu. Nemám žádného bratra ani sestru, se kterými bych se spojil. Ale jsem v Duchu.“ Ujiš?uji t?, že chvály, které Jan ob?toval z tohoto osamocené?ho ostrova, byly pro Boha stejn? skv?lé, jako tisíce svatých hlas?, které ho uctívají v tisících r?zných jazycích.

Po n?kolika prvních dnech na Patmosu se Janovi p?ihodilo n?co neuv?itelného. U?inil rozhodnutí, které nav?ky ovlivnilo celý církevní sv?t. Jednoduše ?e?eno, Jan zem?el všem vlastním plán?m a názor?m na službu.

Pokud Jan v?d?l, jeho exil na Patmosu byl jeho kone?ný osud. Pravd?podobn? si myslel: „Možná jsem tu uváznu? na doživotí. Ale neztratím Boží ohe?. I když jsem tu jen já sám, budu uctívat Pána. Možná nemám žádný sbor, žádné spole?enství s bratry a sestrami. Ale budu chodit v Duchu. A budu se v?novat hledání Boží tvá?e. Te? mám ?as, abych ho poznal, jako jsem nikdy nem?l.“

Jan ve své izolaci hledal pln? Pána. Pohyboval se v Duchu. Vydal sám sebe jako živou ob??. Milovaný, toto je jádrem mého poselství: Jan te? byl ve služb? na plný úvazek. Nemíním tím v pojmech, jak normáln? o takové služb? p?emýšlíme. Bylo to na plný úvazek ve smyslu, že Jan m?l Boha celého pro sebe.

Víš, na Patmosu nebyla žádná pot?eba získávání prostředk?, hesel ani reklamních trik?. Nebyla tu žádná pot?eba soupe?it s jinými služebníky nebo vzty?it v?tší církevní budovu. A nebyl poblíž nikdo jiný, kdo by Jana chválil, blahop?ál mu, vychloubal se jím. Jeho život byl zam?en na jediný st?ed (ohnisko), jedinou službu: na Ježíše Krista samotného. To je všechno, co Jan m?l. A on ?ekl v podstat?: „Tohle je všechno, co kdy budu pot?ebovat: modlitba, uctívání a spole?enství s Pánem.“

Co je služba na plný úvazek?

Služba na plný úvazek prost? neznamena? pastorování církve. Ani to neznamena? cestovat jako evangelista nebo po?ádat probuzenecká shromážd?ní. Službu na plný úvazek neur?uje diplom nebo certifikát z Biblické školy ani vysv?cení od církevních ú?edníků?. Vlastn? m?žeš být pastorem velké úspěšné církve a stále ješt? nebýt ve služb? na plný úvazek. M?žeš kázat stovky poselství, zasahovat zástupy tisíc?. Ale žádná z t?chto v?cí t? neu?iní služebníkem na plný úvazek v Božích o?ích.

Lidé ke mn? ?asto p?icházejí se žádostí o modlitbu, aby je Pán vyslal do služby na plný úvazek. Jsou to v?tšinou sv?tští lidé se zam?stnáním nebo kariérou. N?kte?í opravdu v?í, že je B?h povolal do služby na plný úvazek. Ale jiní jsou prost? neuspokojeni, nedosáhli svého životního cíle nebo jsou znu?ni ve svých zam?stnáních. Líbí se jim pomyšlení, že budou placeni p?ijatelnou mzdou za ?in?ní Božích v?cí.

Jiní jsou zapojeni v Božím díle na ?áste?ný úvazek, ale mají naléhavou touhu sloužit na plný úvazek. Ve skute?nosti ve v?tšin? zemí musí mít služebníci sv?tské zam?stnání, protože je jejich sbory nemohou podporovat. A ti, kdo berou plat, jsou placeni nedostate?n?. Jsou p?esv?d?eni, že by byli ve své služb? efektiv?jší, pokud by m?li dostate?nou podporu, aby ji d?lali. Tak po léta vedou p?i s Bohem: „Kdy pro m? otev?eš dve?e?“

V?ím, že B?h touží, aby byl každý v?íci zapojen do služby na plný úvazek. Písmo říká, že jsme všichni povoláni jako kn?ží p?ed Pánem. Ale nejprve musíme ze své mysli vypudit, že služba na plný úvazek je placená funkce nebo kariéra. V Pánových o?ích je služba na plný úvazek služba jemu samotnému.

Jednoduše ?e?eno m?žeš být jako apoštol Jan uv?zn?ný samotný na ostrov? a být ve služb? na plný úvazek. Vlastn? považují Jana za jednoho z nejúsp?šn?jších služebníků v Bibli. Zde je, jak poznáš, zda jsi p?ipraven být služebníkem na plný úvazek:

Nepot?ebuješ již lidský potlesk. Nepot?ebuješ již p?i?azení, plán, zapojení v n?jakém velkém díle. Nepot?ebuješ doporu?ení, souhlas nebo pov?ení. Nepot?ebuješ sbor ani církevní budovu. Jediná služba, která uspokojuje tvou duši, je tvoje modlitba a uctívání Pána. Jsi rad?ji sám s Ježíšem, krmíš ho svými chválami, než abys byl obdivován

jako velký služebník. Víš, veškerá služba jiným vyplývá ze služby Jemu. Takže ses zcela vydal jedině v?ci: „Moje jedině povolání na této zemi je být služebníkem Pána.“ Potom budeš p?ipraven pro to, co B?h vidí jako službu na plný úvazek.

Mnoho kazatel?, kte?í jsou dnes pokládáni za služebníky na plný úvazek, nejsou v Božích o?ích v?bec služebníci

Vím o kazatelích, kte?í berou plat, ale neslouží Pánu. Nemají od n?j žádné Jeho b?emeno. Nevyhledávají ho piln? v modlitbách. A svá kázání od N?j nezískávají. Místo toho si p?j?ují svá poselství od jiných kazatel?. Takoví služebníci jsou pouze námezdníci, kte?í dostávají šek za prosté vykonávání zam?stnání. Nemodlí se, nemají ?erstvé slovo z nebe.

Také znám prosté lidi, kte?í mají mnohem hlubší znalosti Krista než ti, kte?í je pastorují. Tito lidé nedostávají ani krejcar za svou službu Pánu. Ale nebe je zná jako služebníky na plný úvazek. Jsou p?ímluvci, hladov?jí po pravd?, celým srdcem slouží Bohu. V?nují se modlit?, uzavírají se sami s Kristem. Ti jsou pravými služebníky, již dávno p?erostli své pastory. Vlastn? je jejich pastor možná ztroskotanec, ale v?bec ne Boží služebník.

Vra?me se zpátky k Janovi na ostrov? Patmos. Neexistuje záznam, že by se Jan s n?kým na ostrov? stýkal. (V??ím, že t?ch pár kriminálník?, kte?í tam byli, netoužili po blízkosti tak zbožného muže.) Jan nem?l nikoho, s kým by se kamarádil. Nem?l zbožnou radu ani žádný hlas, který by poslouchal. Vše, co slyšel, bylo dun?ní p?íboje a sk?ehotání rack?.

Každý by se z takové situace možná zbláznil. Ale Jan ne. Místo toho se nau?il být závislý na hlasu Ducha svatého. Držel se ho, lp?l na n?m pro út?chu a ochranu. Když Jan sv?d?il: „A byl jsem u vytržení ducha“ (Zjevení 1:10), ?íkal v podstat?: „Úpln? jsem se vzdal Duchu svatému. Spoléhám na n?j, d?v?uji mu. A On m? vyu?uje. On je ten, kdo mi ukázal korupci v církvích v Asii, o kterých jsem psal ve Zjevení. A ukázal mi všechno, co p?ijde na zemi.“

Skute?n?, ve své služb? na plný úvazek dostal Jan zjevení slávy vyvýšeného Krista: „Potom jsem vid?l, a aj, dve?e otev?íny byly v nebi, a hlas... an mluví se mnou, ?koucí: Vstup sem, a ukáží?, co se má dít potom. A hned byl jsem u vytržení ducha, a aj, tr?n postaven byl na nebi, a na tr?nu jeden sed?l“ (Zjevení 4:1–2).

Dve?e do nebe jsou pro nás dnes rovn?ž otev?ené. Podobn? jako Jan jsme povoláni, abychom „sem vstoupili“. Písmo ?íká: „P?istupmež tedy sm?le s doufáním k tr?nu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost nalezli ku pomoci v ?as p?íhodný“ (Žid?m 4:16). Toto volání, abychom p?išli k tr?nu, je v?tšinou pastory i laickými lidmi ignorováno. Málo v??ících opravdu zná Boží hlas. A nemnozí služebníci mluví jako jeho proroci.

V??ím, že co je dnes v církvi nejpot?ebn?jší, jsou muži a ženy, kte?í se sami vnutí do zkušenosti z Patmosu. K?es?ané dnes si ud?lají ?as na sledování televize, nakupování nebo surfování na Internetu, ale málo jich v?bec kdy vystoupí k Božímu tr?nu. P?esto Pán slibuje: „Jestliže sem vystoupíš, zjevím ti svou milost a milosrdenství. Ukáží ti v?ci, které jsi nikdy p?edtím nevid?l, když m? budeš hledat.“

Tak kde jsou služebníci na plný úvazek, kte?í nechají za dve?mi každý hlas t?la a lidský program? Kte?í se odvrátí od každé tížádnosti, aby je ?ídil a vedl Duch svatý samotný? Kte?í dopustí, aby je ostatní nechali podle lidských standard? stranou, kte?í se zam??í na jedině ohnisko služby: žít a chodit v Duchu?

Janovi byla izolace vnucena bezbožnými lidmi. Ale Pán má radost, kdykoliv se ochotn? podrobíme „vyhnanství“ s ním. Neznamená to, že dáme stranou vn?jší službu. Neznamená to, že se vzdáme svého zam?stnání, své rodiny, svého sv?dectví. Je skute?n? možné být zaneprázdn?ným ?lov?kem a prožívat Patmosovou zkušenost. Na ?em záleží je to, že vylou?íme (necháme za dve?mi) každý hlas, ?innost a v?c, které nám brání ve slyšení Pána. A budeme se zabývat jediným: poslouchám ?lov?ka nebo Ducha svatého?

Až se jednou stane Ježíš naším výhradním zam??ením, m?žeme získat rozpoznání a vedení sh?ry. Dovolte, abych vám ?ekl, co jsem vid?l ve svém vlastním „Patmosovém ?ase“, když jsem byl uzav?ený s Pánem

Ježíš nám ?íká, že v posledních dnech zmrtv?jí lidská srdce pro strach (viz Lukáš 21:26). V??ím, že tento ?as brzy p?ijde. P?edvídám, že množství lidí v Americe a po celém sv?t? znechtliví svá srdce a myslí pro nastávající teror. Budou se snažit sami sebe oklamat, aby nemuseli ?elit žádným hrozným zprávám.

Práv? te?, zvlášt? v New Yorku a Izraeli, trpí spousta lidí nespavostí. Po celém m?st? se otev?ely kliniky, protože tisíce z?stávají vzh?ru s pocit? strachu. A podle Písma to nejhorší teprve p?ijde. Kdykoliv starozákonní proroci zahlédli naše dny, chv?li se hr?zou.

Vím, že ekonomický krach již začal. Během posledních dvou let prodal obchod s cennými papíry více než 7 bilionů dolarů. Možná tam bude na chvíli stoupající trend, ale nevydrží. Skončí nákupní horečka. A dluhy z kreditních karet dovedou mnoho lidí k úpadku. Budou ronit slzy a kvílet na všech stranách kvůli předchozí útratě.

Bublina nemovitostí také praskne. Trh bude plný prodávajících ale bez kupujících. I teď jsou na prodej drahé domy, jejichž vlastníci jsou téměř na mizině kvůli klesajícím cenným papírům. Stavitel z New Jersey mi řekl o nových postavených domech za téměř milion dolarů, ve kterých není žádný nábytek, protože vlastníci byli tvrdě finančně postiženi.

A jako nejděsivější ze všeho vidím, že se chystá vypuknout válka. Svět bude brzy balancovat na okraji paniky z atomové války. To způsobí, že se vedoucí po celém světě budou třást.

Nesnažím se nikoho zastrašit. Ale tělo Ježíše Krista musí slyšet pravdu o těchto věcech. Šábelský duch se už chystá být puštěn ze země na zem. A jak se hrozné události nakupí, vzrůstající znečtiví pro strach. Některí se budou dokonce narkotizovat jako pohané alkoholem nebo drogami. Jiní se vydají smyslnosti všeho druhu. Satan jim již poskytl mohutné menu špíny skrze televizi a Internet. To všechno povede k zatvrzení mezi Božími lidmi.

Ve Zjevení 16:9 Jan popisuje děsivý spalující žár přicházející na zemi: „I páli se lidé horkem velikým, a rouhali se jménu Boha ... avšak nečinili pokání, aby vzdali slávu jemu.“ Tito trpící budou tak necitliví, že odmítnou vysvobození. Dají místo toho přednost peklu.

Některí z těchto rouhačů budou kesané. V nadcházejících dnech budou pasivní, vlažní kesané zažívat otupení svého svědomí. Nebude to zatvrzení proti Bohu, budou se držet formy zbožnosti a věřit, že jsou spasení. Ale přijde čas, kdy nebudou cítit cokoliv. A následkem toho nebudou mít strach, šok ani zájem o věčnost. Jejich rty v Kristu se zastaví. A stanou se snadným terčem pro Satana.

Pavel popisuje, co se stane těm, kdo odmítnou vřst v Kristu: „Zatemnění v rozumu, odcizení jsouce od života Božího, pro neznámost, kteráž jest v nich z zatvrzení srdce jejich. Kterážto zoufавše sobě, vydali se v nestydatost, aby všelikou nečistotu páchali s chtivostí“ (Efezským 4:18–19). Doslovný význam je tento: „Stanou se apatičtí, bez emocí, bez usvícení, umrtvení, otupení.“ Krátce stanou se nedbalými ohledně Božích věcí. A budou ignorovat každé volání, aby se probudili a hledali Ho.

Ti samí vzrůstící byli varováni, aby „rostli v něj všelikterak, v toho, kterýž jest hlava, totiž Kristus“ (4:15). Pavel chtěl, aby měli vnitřní zdroje nezbytné k tomu, aby obstáli proti Satanovu poslednímu útoku na církev. Ale nebyl v nich žádný proud života. A zvolili si, že budou své mysli narkotizovat chlípností. Tím, že dali přednost chození v nevědomosti, zaslepili své srdce a neviděli nebezpečný stav, v němž se nacházeli.

A ve své slepotě nemohli jednat s hroznými zprávami. Nemohli čelit teroru, který rychle přicházel na zem. Takže místo, aby utíkali k Ježíši, vydali se každému myslitelnému druhu smyslných požitků, chamtivosti a špatnosti. Jednoduše řekeno, neměli stále dost.

Podobně jako Pavel naléhám na každého mladého vzrůstícího: Jestli ses stal vlažným a apatickým ohledně Ježíše, probuď se. Nedovol, aby se z tvého života vytratil oheň Ducha svatého. Slyš troubení polnice Ducha a hledej Pána. Stať se pro něj služebníkem na plný úvazek, hledej ho celým svým srdcem. Potom budeš mít Kristovu moc, abys čelil dnům, které jsou před tebou.

Pavel to činí absolutně jasným: buď porosteš v Kristu, dáš mu své všechno, nebo skončíš jako ti, o kterých píše Pavel. Zůstaneš-li nadále nedbalý, staneš se úplně necitlivý. Nebudeš se již starat o Boží věci. A staneš se jedním z nejhorších hříšníků na zemi, budeš páchat zlo, které pro tebe nikdy nepřipadlo v úvahu.

Vidím již mezi kesany znamení tohoto procesu znečtivění. Některí šílí nákupní horečkou s použitím kreditních karet. Některí kupují domy, které si nemohou dovolit. A mnozí upadají hlouběji a hlouběji do dluhů. Jejich usuzování je stejné jako u světa: „Jestliže se všechno kolem zhroutí, potom my všichni padneme spolu s ním. Chci si užít, dokud mohu.“

Ne, nikdy. Oni nerozpoznávají záhy. Právě teď je jedna třetina Ameriky ve stavu soužení. Požáry sežehly ohromné plochy země v několika státech. Povodně zaplavily rozlehlé oblasti většiny majoritních měst v Texasu. Vidíme nebývalé změny v poásí. Přesto mnoho kesanů dosud neporozumělo poselství.

Bůh pomoz každému kazateli prosperity, každému kompromitujícímu pastýři, který korumpuje svůj sbor povrchním evangeliem bez jakéhokoliv pokání. Bůh pomoz takovému muži, až se všechno bude hroutit. Lidé vezmou své kazatelny útokem, budou se dožadovat vysvětlení: „Co se děje, pastore? Říkal jsi, že je všechno v pořádku. Svedl jsi nás z cesty.“ Církve se uzavrou, lidé se rozprchnou. A Bůh zadrží ty služebníky, kteří jsou zodpovědní za každou rozčarovanou, zklamanou duši, která se zatvrdila kvůli jejich falešnému využívání.

Po 11. září ložského roku se lidé nahrnuli do církví, ale během šesti měsíců odešli

Lidé se obrátili na církev následkem teroristických útoků. Ale nenašli tu žádnou naději. Neslyšeli slovo z nebe ani nedostali hojivý balzám pro své zraněné duše. Mnozí z pastorů, kteří jim kázali, neznali Boha, stejně tak jako oni. Mnozí byli muži, kteří se nemodlili, svůtští pastýři, vůbec ne praví služebníci.

Tak lidé odešli. A nevrátí se zpátky, až propukne další děsivá hrůza. Uvědomí si, že byli poprvé oklamáni. Takže přijíždějí, až budou jejich mysl vystrašené hrůzostrašnými katastrofami, nebudou hledat naději. Spíše se zatvrdí. Přejdou k divoké smyslnosti, aby znarkotizovali své myslí.

Vlastně bojácní, ustaraní a zoufalí uzavrou smlouvu se smrtí samotnou. Nacházíme tuto smlouvu v Izaiáši 28, když prorok popisuje, jak se Efraim těšil za období soudu: „Efraim, kvůt nestálý v kráse a slávě své... jako přival s krupobitím, jako povůtřív vyvracející, jako povodeň vod... [Bůh] prudce ho až k zemi porazí... Kníže i prorok bloudí, přepřívující se nápojem opojným... všickni stolové plní jsou vývratků a lejn, tak že žádného místa čistého není... proto že říkáte: Učinili jsme smlouvu s smrtí, a s peklem máme srozumění“ (Izaiáš 28:1–15).

Zde je znečitlivěný, o kterém mluvím. Tito lidé zkrátka říkali: „Vydali jsme se peklu. Již se v něm vidíme.“ Proč mohli říci takovou věc? Zatvrdili sami sebe před jakoukoliv strašlivou zprávou o soudu. Izaiáš varoval: „Jakž jen počne přecházeti, zachvátí vás; každého zajisté jitra přecházeti bude, ve dne i v noci. I stane se, že sám strach tomu, což jste slyšali, k srozumění poslouží“ (28:19).

Hrůzostrašné události, kterým budeme želit, budou zcela mimo naše chápání. Co potom budou lidé dělat? Podobně jako Efraim se zatvrdí a uznají peklo jako svůj cíl. Možná se ptáš: „A co křesťané?“ Všimni si, koho Izaiáš v této pasáži popisuje: mluvil o věřících, následovnicích Všemohoucího Jehovy. Proč tito lidé uzavřeli smlouvu s peklem? Byli odpadlí, poskvrnění špínou světa. A pro jejich smyslnost duchovně oslepli. Takže když přišel soud, byli tak necitliví, že přijali peklo za svůj osud. Co říkáš ty, kdo jsou služebníci na plný úvazek pro Boha?

„Z té příčiny takto praví Panovník Hospodin: Aj, já zakládám na Sionu kámen, kámen zkušený, úhelný drahý, základ pevný; kdo věří, nebude kvapiti“ (Izaiáš 28:16). Zatímco svět bude zdřesený z teroru a nejistoty, Boží uctívání na plný úvazek budou klidní. Pán bude jejich tvrzí v bouři, neotřesitelnou skálou. A všichni ti, kdo se ukryjí v Něm, budou bezpeční před nebezpečím.

V ten den se Kristus sám ukáže být vším pro svůj lid: vzácný spasitel, ochránce, opatrovník, naděje uprostřed bouře. A zatímco svět bude mít svou smlouvu s peklem, my budeme mít smlouvu s Ježíšem. Až všude kolem nás budou dopadat soudy, budeme v pokoji, protože se již uvidíme v nebi.

„Kdo věří, nebude kvapiti“ (28:16). řecký význam tu je: „Nebude zahanbený ani ohromený.“ Nic námi neotřese, protože budeme vědět, že náš Bůh jedná. Budeme vědět, že nás přenesou, tak jako přenesl Izrael v poušti.

Dovolte mi zakončit tímto příkladem dobré zprávy: jednoho dne na Patmosu uvidí Jan lož, jak se vrací k ostrovu. Když přistála, řekli Janovi, že římský císař zemřel. Tež byl apoštol volný. Tak vystoupil na palubu a plavil se pryč z místa svého vyhnanství a usadil se v Efezu. Tam odtud přišlo jeho psaní, které se stalo pomazaným světlem pro svět. Víš, bylo to až po návratu z Patmosu, kdy Jan napsal své tři epištoly církvi na téma lásky. To je to, co Bůh naučil tohoto oddaného služebníka skrze jeho těžké záhy: láska.

Budou křesťané v nadcházejících dnech trpět? Ano, budeme. Ale stejně jistě jako Satan nemohl zničit Jana, nedovolí Bůh nepříteli, aby zničil jeho svatý zbytek. Pozvedá církev služebníků na plný úvazek, která bude stát v Něm skrze každou bouři.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2151/>